

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek.

List velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 sld., za pol leta 1 sld. 60 kr. za četrt leta 80 kr. — Naročniku se pošilja opravištev. — Ustanovniki in deželniški tiskovni društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezne liste prodava knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi ne sprejemajo. — Za oglasila se plačuje od navadne vsotice, če se natisne enkrat, 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr., in vsakokrat za kolek 30 kr.

Posilnica za lahkoživee.

Za lenube, malopridneže in pohajače, ki od vesti do vesti s trebuhom za kruhom lazijo in ljudi nadlegujejo, kakor tudi za paglavce, pred katerimi si ni človek ne življenja ne imetka svojega svest, kateri tudi spricati ne morejo, da si pošteno kruh služijo, — za vse take ljudi imamo na Štajarskem prav dober kvartir, namreč dvojno posilnico: eno za moške v Messendorfu, v graškem, drugo za ženske v Lankovci, v vočberškem okraju.

V te posilnice se oddajajo osebe po c. kr. političkih oblastih, ktere nad njimi sodbo sklenejo, da res lenobo pasejo ali pa tudi ob enem predolge prste imajo ter so ljudem nevarne, da se jim toraj posilnica odloči. —

Poprej je morala vsaka srenja sama trošiti za preskrbljenje svojih prisiljenecv; toraj so se srenje branile stroškov in rajši nadloge trpele, kakor da bi bile ljudi te baže v posilnico spraviti skušale, kar je pa imelo ta nasledek, da so posilnice skoro prazne bile. Odkar je pa poslednji deželni zbor srenje oprostil vsega povračila za preskrbljenje posiljenecv, je njih število že zdaj za enkrat toliko poskočilo.

Pozor tedaj srenjska predstojništva! Ako se bočete nevarnih capinov in potepuhov — brez posebnih stroškov — znebiti, obrnite se do c. kr. okr. glavarstev s prošnjo, da naj nad osebami, ki delati nočejo ali so sicer na slabem glasu in nevarne, izrečejo sodbo, da so za posilnico zrele.

Poljedelski kongres.

Ministerstvo poljedelstva je poklicalo bilo v posvet na Dunaj iz vseh dežel zaupnih mož, da se je razgovarjalo o raznih, kmetijstvo zadevajocih stvareh. Bil je to drugi kongres ali shod, ki je

trajal od 8. do 17. t. m. in šestkrat k posvetovanju se sešel. Iz Štajarskega je (menda kot ud štaj, kmetijske družbe?) poklican bil — Brandstetter; iz Kranjskega dr. Costa in pl. Savinšek, iz Goriškega grof Coronini.

Takih strokovnjaških shodov imamo v Avstriji mnogo, a malo malo koristi donašajo. Tako je po agrarskem ali poljedelskem kongresu sklical minister strokovnjake v vinoreji, in minister trgovine je zbral okoli sebe nekoliko trgovcev, da nasvetujejo, kako manjši obertniji pomagati? — Naši strokovnjaški shodi, pravi „Vtld.“, podobni so natančnemu pozvedovanju (rekognosciranju) generalov, ki ne vedó, kam bi se djali, in vendar čutijo, da bi treba bilo kaj storiti, pa ne vedó, kaj? — Taka je s shodi izvedencev. Če so napake že prevelike in vsakdo pomoči želi, skliče minister, ki hoče vsaj pokazati, da bi rad kaj storil, izvedencev v posvet. Mnogo se tu govori, kar se je že sto- in stokrat reklo in v knjigah popisalo, ostane pa vse pri starem; k večemu se loti minister najnedolžniših in najložje izvedljivih predlogov, napravi iz njih ukaze do oblastnij, kterim se to in to priporoča, ostane pa večjidel kakor je bilo.

Ako se nasvetuje, kako kmetijstvu izdatno pomagati, namreč po znižanju strahovitih plačil in povišanju zemljišnih pridelkov, zmigne minister s pleči, rekoč: Res je, res; pa dnarja ni, državna blagajnica tega ne zmore! — Tako je bilo — Bog vedi, kolikokrat že — nasvetovano, državno samoprodajo soli odpraviti, vpeljati prodajo živinske soli in to po prav nizki ceni. — Tukaj bo zopet finančni minister ugovarjal: Ne moremo; samoprodaja soli nese državi toliko in toliko milijonov, kdo bo to povrnil, če damo samoprodajo iz rok? In iz samega strahu, da ne bi kdo božji namesto kuhinjske soli si rajši kupil po nižji ceni živinske soli, se ta pridržuje, živinoreja pa rakovo